

เสรีภาพใน พระคริสต์

Lesson 11 for
September 9, 2017

เริ่มแรกเปาโลเขียนเกี่ยวกับเสรีภาพที่เรามีในพระคริสต์. จากนั้นท่านเปรียบเทียบว่าเสรีภาพกับความเป็นทาสของการยึดถือธรรมบัญญัติที่พวกครูเทียมเท็จสอน.

เสรีภาพนั้นไม่ควรถูกใช้อย่างไม่ถูกต้อง, ดังนั้นเปาโลบอกแก่สาวกกาลาเทียถึงวิธีปฏิบัติกับพระบัญญัติเมื่อพวกเขาได้รับความรอดโดยพระคริสต์แล้ว.

1) เสรีภาพในพระคริสต์. Galatians 5:1.

2) เสรีภาพและการยึดพระบัญญัติ. Galatians 5:2-12.

3) เสรีภาพและการมั่งมากตามเนื้อหนัง. Galatians 5:13.

4) เสรีภาพและพระบัญญัติ. Galatians 5:14-15.

เสรีภาพในพระคริสต์

“เพื่อเสรีภาพนั้นเองพระคริสต์จึงได้ทรงให้เราเป็นไท เพราะฉะนั้น จงตั้งมั่น และอย่าเข้าเทียมมอของกรเป็นการเป็นทาสอีกเลย .” (Galatians 5:1)

เราเป็นไทจากอะไร ในพระคริสต์?

จากความบาป (Romans 6:18)

จากการลงโทษ (Romans 8:1)

จากโลกอันชั่วร้าย (Galatians 1:4)

จากคำสาปแช่งของพระบัญญัติ (Galatians 3:13)

จากรูปเคารพ (Galatians 4:8)

จากเป็นทาสของพระบัญญัติ (Galatians 5:1)

จากมาร (Hebrews 2:14)

จากความตายนิรันดร์ (Hebrews 2:15)

เสรีภาพในพระคริสต์

“เพื่อเสรีภาพนั้นเองพระคริสต์จึงได้ทรงให้เราเป็นไท เพราะฉะนั้น จงตั้งมั่น และอย่าเข้าเทียมมแอกของการเป็นทาสอีกเลย .” (Galatians 5:1)

เราไม่จ่ายเพื่อเสรีภาพแก่ตัวเราเอง. พระเยซูทรงจ่ายราคามนangkang xen (1 Corinthians 6:20; 7:23).

เราไม่จำเป็นต้องทำอะไรเลย (รักษาพระบัญญัติ) ให้ได้เสรีภาพ.

เราทำตามพระประสงค์ของพระบิดา (เรา รักษาพระบัญญัติ) เพราะเราเป็นบุตราและบุตรีของพระเจ้า.

เสรีภาพของเราสร้างบนความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูคริสต์.

เสรีภาพและการยึดพระบัญญัติ

“นี่แน่ะ ข้าพเจ้าเปาโล ขอบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านยอมเข้าสู่หนัด พระคริสต์จะไม่ทรงเป็นประโยชน์อะไรให้แก่ท่านเลย。” (Galatians 5:2)
ทำไมการเข้าสู่หนัดถึงเป็นเรื่องสำคัญเล็กน้อยสำหรับเปาโล? ดูเหมือนว่าเป็นการกระทำที่ไม่มีความสำคัญอะไร (Galatians 5:2-12)

1. บรรดาผู้ที่เข้าสู่หนัดยอมรักษาพระบัญญัติทั้งหมดเพื่อให้ได้ความรอด (v. 3).
2. นั่นเป็นความชอบธรรมโดยการประพฤติ, ดังนั้นพวกเขากำลังปฏิเสธความชอบธรรมที่พระเจ้าประทานในพระคริสต์ (v. 4).
3. นั่นเป็นสิ่งที่คิดขวางการเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ (v. 7).
4. การเข้าสู่หนัดลบล้าง “การเป็นอุปสรรค” ของกางเขน. เมื่อคุณต้องการช่วยตัวเองให้รอด, ข่าวสารเรื่องกางเขนเป็นอุปสรรคต่อความเยอหยิ่งของมนุษย์, เพราะเราต้องยอมรับว่าเราต้องพึ่งพาในพระคริสต์อย่างสิ้นเชิง (v. 11).

อันตรายเช่นนั้นที่เปาโลได้เขียนเกี่ยวกับผู้ที่สอนการเข้าสู่หนัด: “ข้าพเจ้าอยากให้คนเหล่านั้นที่รบกวนท่าน ตอนตนเองเสียด้วย” (v. 12).

เสรีภาพและการมักมากตามเนื้อหนัง

“พี่น้องทั้งหลาย เพราะว่าท่านถูกเรียกให้มีเสรีภาพ
ขอแต่เพียงอย่าถือโอกาสใช้เสรีภาพเพื่อทำตาม
เนื้อหนัง แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด.”
(Galatians 5:13)

เราจะมีชีวิตอย่างไรถ้าเราไม่ได้ความรอดโดยการงานของเรา
เอง? เราควรละเลยพระบัญญัติและกฎทุกอย่างข้อใหม่? เรา
จะดำเนินชีวิตในความบาปและได้รับความรอดได้หรือไม่ (1
John 3:4)?

“เปล่าเลย เราที่ตายต่อบาปแล้วจะมีชีวิตในบาปต่อไปได้อย่างไร
อะไร?” (Romans 6:2).

แทนที่จะระเรงในความบาป, เสรีภาพของเรานำเราให้รับใช้
(เป็นทาส) เพื่อความรัก.

ถ้าเราเป็นผู้รับใช้ [ทาส] เพราะเรารักเพื่อนบ้าน, เราก็ทำตาม
พระบัญญัติอย่างครบถ้วน (Romans 13:10).

“เพราะว่าธรรมบัญญัติทั้งสิ้นนั้นสรุปได้
เป็นคำเดียว คือว่า จงรักเพื่อนบ้าน
เหมือนรักตนเอง.” (Galatians 5:14)

ในข้อที่ 3, เปาโลเขียนว่าเราไม่จำเป็นต้อง
รักษาพระบัญญัติ. อย่างไรก็ตาม, ขณะนี้
ท่านหนุนใจให้เรารักษามัน.

พระเยซูทรงชี้แจง: การรักษาด้วยบทกฎหมาย
และการทำตามเจตนารมณ์ของพระบัญญัติ
เป็นสิ่งที่แตกต่างกัน (Matthew 5-7)

เปาโลใช้คำว่า “การบรรลุ” เพราะหมายความ
มากกว่าเพื่อ “การทำ” ความเชื่อฟังนั้น
เกิดขึ้นโดยพระเยซูในเรา.

มันไม่ใช่การละทิ้งพระบัญญัติ, หรือการลดพระบัญญัติลงเพียงแคความรัก; แต่มันคือ
หนทางที่ผู้เชื่อควรพบกับเจตนาและความหมายของพระบัญญัติโดยรวม!

เสรีภาพและพระบัญญัติ

“มันคือหน้าที่ของเราที่จะรักพระเยซูในฐานะพระเจ้าผู้ไถ่ให้รอด. พระองค์มีสิทธิควบคุมความรักของเรา, แต่พระองค์ทรงเชื่อเชิญเราให้มอบหัวใจของเราแด่พระองค์. พระองค์ทรงเรียกเราให้ดำเนินกับพระองค์ในความถ่อม, เชื่อฟังตามความจริง. การเชื่อเชิญแก่เราคือการเรียกให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์, ศักดิ์สิทธิ์, และมีความสุข—ชีวิตแห่งความสงบสุขและการหยุดพัก, แห่งเสรีภาพและความรัก—และที่จะรับมรดกที่อุดมในอนาคต, คือชีวิตอมตะ. ซึ่งเราจะเลือก—เสรีภาพในพระคริสต์, หรือถูกจองจำและการถูกข่มเหงในการทำงานของซาตาน? ●●●ถ้าเราเลือกที่จะดำเนินชีวิตกับพระคริสต์ตลอดทุกยุคในความเป็นนิรันดร์, ทำไมจึงไม่เลือกพระองค์เสียเดี๋ยวนี้ ในฐานะสหายที่ไว้วางใจได้และรักเรา, ที่ปรึกษาที่ดีและฉลาดที่สุดของเรา.”

E.G.W. (Lift Him Up, March 25)